

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

L.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

sentatur mysterium. Tu pariendo Virgo incorrupta perseveras; & ex te Caro cernitur Deus. S. Sophronius.

O uterum! in quo confectus est nostræ libertatis libellus. O ventrem! in quo adversus mortem fabricata sunt arma. O templum! in quo Deus ipse factus est Sacerdos secundum Ordinem Melchisedech. S. Proclus or. 1. in laud. Dei genitr.

Hortus deliciarum nobis sacratissimus tuus uterus, ô Maria! quia ex eo multiplices gaudii flores colligimus, quoties mente recolimus, quam magna multitudo dulcedinis toti orbi inde refulsit. Verè paradifus Dei tu es; quia lignum vitæ inde protulisti S. Bernardus Deprec. ad glor. V. Mariam.

Esto paratus, ô divinæ munditiæ liber! quippe tibi S. Spiritus digito inscribitur sapientia divina; sed incarnata: quæ insipientiæ meæ prævaricationem è medio tollat. Ecclesia Græca in profesto B. V. Annunt.

Ave magnifica aula, & splendidum Palatium Imperatoris æterni. Blosius p. 2. parad. an.

§. III.

In utero Virginis factus est Deus mitior.

Apparuit Dominus in flamma ignis de mediobus. Ex. 3. 2. Ignis hic immoxius. Non sic Ex. 19. 14. *Totus mons Sinai fumabat &c.* Cur in rubo apparet Deus mansuetus, benignus, & pacificus? in Sinai terribilis, toans, & bellicosus? Quia in rubo erat velut in conspectu matris: nam rubus illius signum, ex Ecclesiæ mente. In monte Sinai nec in umbra adfuit Maria, de Castillo de vestib. Aaron. Illat. 274.

De quo natus est Jesus, qui vocatur Christus. Math. 1. 16. Salvator priusquam in utero Virginis incarnaretur, nunquam Christus appellatus fuit. De eo autem, mox ut natus est, Matthæus dicit: *de quo natus est &c.* Porro nomen actionibus personæ respondere debet. Christus idem est, quod *unctus*: quia oleo unguuntur reges. Oleum autem Symbolum est clementiæ, & misericordiæ. Et ideo reges unguuntur: ut discant lenes, & pii esse. Hinc Matthæus, dicendo, *qui vocatur Christus*, insinuare videtur: Deum, priusquam de Virgine nasceretur, fuisse severum, peccatores rigidè punivisse; at verò natus de Maria, nomen accepit Christi, quod idem est, ac *unctus*, benignus, mitis. Alphonfus Salmeron tom. 3. tr. 9. quidam piè meditantur; ex aliquibus sanguinis guttis, è corde Mariæ erutis, Spiritus S. ministerio Christi corpus fuisse conditum. Stillæ cordis humani, præsertim cordis Virginis mitissimi, sunt præ quovis alio totius corporis sanguine, dulcissimi, suavissimi, & velut ex pietate compositæ. Et ideo, cum Filius Dei ex hoc sanguine suam formaret humanitatem, quomodo poterat non esse misericors, benignus, & compassivus; qui ex compassione, & misericordia, Mariæ Matris suæ erat compositus. S. Bonaventura in Psalterio Virg. *Polyant. Sacr. Tom. II.*

ginis, vocat eam venam misericordiæ: quippe quæ stillavit è cordis venulis purissimi sanguinis guttas, quibus formaretur Christus ad misericordiam eximie propensus. Paoletti s. g. in festo B. V. Annunt.

Sol justitiæ Deus noster in Veteri Testamento erat ut leo terribilis, rugiens, peccatores terribiliter puniens: sed in uterum Virginis intrans, factus est totus benignus, suavis, & humanus, Filius benignissimæ Matris, Matris misericordiæ. S. Antoninus p. 4. tit. 15. c. 22.

Sol in Virgine. Lem. *Temperat iras*, Picinelli.

Inimici.

TAm particeps charitatis, quam Crucis Jesu, assumpsit orationem pro eis, corde perfectò paternæ pietatis aures compulsans: Pater! dimitte illis hanc noxam: quia &c. S. Amedeus hom. 5.

Gerardus Pannoniæ Præsul, Matris Virginis cultor mitificus, complura in ejus venerationem fieri constituit. In more positum habuit, quantumcunque læsus fuisset ab aliquo; si is per Christi Matrem petisset veniam, mox suffusus lacrymis veniam dedit; aut dandam, velut reus ipse, à lædente petiit. Drexelius in Salomone c. 16.

Anno 1546. Obvii sibi duo hostiliter offensi facti; quorum unus ab altero veniam offensæ petens, cum non impetraret, adversarium occidit. Ob tantam iram unius, & perditionem alterius, visa lacrymari imago B. Virginis in proximo depicta muro. Aringus in Roma Vet. & Nova. De templo S. Mariæ à fletu.

Invocatio B. Virginis pro diversis gratis.

O Intemerata! rogamus te obnixè; ut pro famulis tuis affiduè intercedas. Potes quidem reipsâ omnes salvare, ut Dei altissimi Mater, precibus maternâ autoritate pollentibus. S. Joan. Damasc. ex men. 1. Jan. ode 4.

Venio ad te, sola Virgo Mater Dei; procido coram te: rogo te; ut reveles mihi multitudinem dulcedinis Filii tui: concedas mihi, adherere Deo, & tibi; servire Filio tuo, & tibi; famulari Domino, & tibi illi, sicut Factori meo, tibi sicut Genitrici Factoris mei. S. Ildephonus I. de Virginit. Mariæ c. 12.

Delatus sum in turbinem perditionis; & ipsa me stupina scelerum immensorum perturbant. Verum tu, S. Domina! miseratione mei commota, ad portum me divinum appelle. S. Theophanes ex Men. 16. Jan. ode 6.

Laudes.

Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui, Luc. 1. Quare dicitur

tur fructus Virginis benedictus, post ipsam benedictam? Prius laudat Virginem, & postea fructum ejus, scilicet Christum Dominum.

Quia sic aestimat Deus laudem, & honorem, suæ Matris; ut in laude primas obtineat. Sylveira t. 1. l. 1. c. 6. q. 18.

Non est quidem, quod me magis delectet; sed nec est, quod terreat magis; quam de gloria Virginis Mariæ habere sermonem, S. Bernardus l. 4. in Assumpt. V.

Liberalitas.

Signum magnum apparuit in celo: mulier amicta sole. Apoc. 12. 1. In te manet, & tu in eo: & vestis eum; & vestiris ab eo: vestis eum substantiâ carnis; & vestit ille te gloriâ suæ Majestatis; vestis solem nube; & sole ipsa vestiris. S. Bernardus f. de verb. Apoc. Ideo hęc sole (divinitatis) amicta est in celo; quia in terris perfectè Christum induerat. Rich. à S. Vict. in Cant. p. 2. c. 31.

Quæ est ista, quæ ascendit de deserto, delictis affluens; rorata super dilectum suum? Cant. 8. 5. Nicitur Maria Deo, quia Deus parvulus incumbat Mariæ gremio: nitebatur brachiis; quia ad ejus pendebat ubera. Arcones in If. 2. Disc. 13. 3.

Sicut nec maris profunditas; sic nec Mariæ liberalitas, potest exhausti. Richardus l. 1. de laud. V. c. 3.

Regina Maria non gravat tributis; sed largitur servis suis divitias, dona gratiarum, velles virtutum, thesauros meritorum, & magnitudinem præmiorum. Richardus à S. Laur. l. 6.

Illâ vera Dominatio est, quæ in omnes, per provivam sui bonitatem, affluentissimè largissima, vel profusa, est. Sic B. Virgo donorum, & beneficiorum, largissima Dispensatrix est: ideoque Regina, & Domina. Hoc enim vero pertinet ad dominationem, vel principatum, scilicet largi donorum, vel beneficiorum, collatio. S. Bernardinus t. 3. l. 3.

Lux Mundi.

Maria designata est per natatoriam Siloe, ad quam missus est cæcus natus, Joan. 9. Lavare oculos suos, ut illuminaretur. Ipsa enim dicitur Illuminatrix: & hoc nomen suum interpretatur in nobis precibus suis illuminans peccatores. Richardus à S. Laur. l. 9. de laud. Virg.

¶ Duo magna luminaria magis Mundo famosa, & Ecclesiæ illuminativa, quæ fuerunt in Mundi Regina, fuerunt virginitas, & humilitas. S. Bonaventura f. 1. de B. V.

Maria potentia totus illustratur orbis, adeo ut ipsa jam celestis patria clariùs rutillet virgineæ lampadis irradiata fulgore. S. Bernardinus l. 1. de assumpt.

Luxuria-hostis, & remedium.

Peregrinus profligata vitæ ab æde Lauretana, umbra quadam sese horridâ specie illi obji-

ciente, bis repulsus est: nec antè ingredi potuit, quam animum confessione expiasset. Turfellinus hist. Laur. l. 5. c. 27.

Sicut liliū valet adversus serpentes, & venena; sic B. Virginis invocatio, & cultus, singularè est remedium in omni tentatione, præsertim libidinis. Cornelius in Cant. 2. sicut liliū inter spinas.

Tu candida nubes, ardorem æstus temperans: tu ros opportunus, rorem fornacis extinguens. Bloisius p. 2. parad. an.

M.

Magnificat Deum.

Magnificat anima mea Dominum. Luc. 1. 48. Sermonem dividit in laudes Dei. Nihil suis meritis tribuit; sed totam suam magnitudinem ad illius donum refert. V. Beda hic.

Tu me Elisabeth cognata magnificas; sed ego non magnifico me ipsam: sed pro his omnibus magnifico anima mea Dominum. S. Thom. Vill. conc. 2. de Visit. B. V.

Tu me, Elisabeth, laudas, extollis, magnificas; verum ego sciens, quod à me nihil habeo; universa bona Deo adscribo, ipsum laudo; me deprimō, illum magnifico, id est, magnum, summum, immensum, fateor, confessor, demonstro: illum totis viribus honoro, omni zelû venerari desidero, me parvipendo. Fecit ergo Maria, quod pater ejus admonuit: *magnificate Dominum meum.* Pl. 33. 4.

Mater Dei.

Venter tuus sicut aceruus tritici, vallatus liliis. Cant. 7. 2. Mater, & Virgo. Expressa est Mariæ cum maternitate virginitas: per tritium enim fecunditas, per lilia puritas, designatur. Incert. Auth.

De qua natus est Jesus. Matth. 1. Sancti Evangelistæ de ejus laudibus silent, quoniam ineffabilis est ejus magnitudo. Satis fuit de ea dicere: *de qua natus est Jesus.* S. Thom. Vill. conc. 3. de Nat. B. V.

Quidquid de Virgine scire, aut intelligere, cupis; totum in hoc clauditur breviloquio: *de qua natus est Jesus.* Hæc longa, & pleenissima, historia ejus est. Idem f. 2. de Nat. B. V.

Quid ampliùs ei assignare possumus divini muneris, & honoris; quam Genitricem eam esse Dei, & hominis. Infrâ hoc dicitur, quidquid in ejus commendatione effertur. Si cœli Reginam, si Angelorum Dominam, vel quodlibet aliud excellentissimum, tam ab humano corde, quam ore, excogitatum protuleris, non adfuerit ad hunc superinducibilem honorem; quod creditur, & prædicatur, Dei Genitrix. Petrus Cell. l. de panib. c. 21.

Clara proavorum titulis; sed incomparabiliter clarior generositate prolis. Petrus Dam. l. 46. in Nat. B. V.

Quid